

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **S. W. a. k. s.r.o.**
sídlem V. 169/24, B.
zastoupen Mgr. Tamasem Fábiánem, advokátem
sídlem Veselá 169/24, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2021, č. j. JMK 33833/2021, sp. zn. S-JMK 24269/2021/OD/VW,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Magistrát města Brna (dále jen „magistrát“) rozhodnutím ze dne 14. 1. 2021, č. j. ODSČ-62876/20-25, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Přestupku se žalobce dopustil tím, že nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu, neboť neznámý řidič jím provozovaného vozidla Chrysler, r. z. X, dne 14. 8. 2019 v 15:56 hodin na ulici Pellicova (na dohled od objektu na adrese Gorazdova 8) v Brně neoprávněně stál na místě, kde je stání zakázáno dopravní značkou „žlutá klikatá čára“ (V12a). Za spáchání přestupku uložil magistrát žalobci pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí magistrátu potvrdil.

II. Žaloba

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu. Namítá, že vymezení místa spáchání přestupku v rozhodnutí magistrátu formulací „*na ulici Pellicova (na dohled objektu na adrese Gorazdova 8) v Brně*“ není dostatečně určité. Brání tudíž ztotožnění jednání a mohlo by způsobit jeho zaměnitelnost s jiným jednáním. Dopravní značka „žlutá klikatá čára“ (V12a) se na ulici Pellicova nachází na více místech. V dohledové vzdálenosti objektu Gorazdova 8 se nachází i další dopravní značka „žlutá klikatá čára“ (V12a), taktéž na ulici Pellicova. Dostatečnost specifikace místa spáchání přestupku nelze dovozovat ani z fotografie pořízené na místě, na které v rámci odůvodnění správní orgán odkazuje, neboť fotografie nemůže nahrazovat nedostatky výroku rozhodnutí. Objekt na adrese Gorazdova 8 je pravoslavný kostel, nacházející se na vyvýšeném prostranství a na dohled od něj se nacházejí místa s různými režimy parkování. Nelze souhlasit s tvrzením žalovaného, že objekt na adrese Gorazdova 8 je jediný, ke kterému lze místo spáchání přestupku vztáhnout, neboť popis skutku musí být natolik přesný a jednoznačný, že z něj bude patrné, že parkující vozidlo stálo právě na takovém místě v rámci dané ulice, na němž toto nebylo dovoleno. Žalobce k tomu předkládá k důkazu fotografie.
3. Správní orgány dle žalobce pochybily taktéž tím, že se nezabývaly naplněním materiální stránky přestupku. Žalovaný ani k odvolací námitce neuvedl žádnou skutečnost, která by odůvodňovala, proč je právě parkování na tomto konkrétním místě zakázáno a jaký konkrétní veřejný zájem na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu je porušen. Takový postup však zapovídá i Nejvyšší správní soud. Podle rozsudku ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008 – 45, musí správní orgány zkoumat, zda byl posuzovaným jednáním porušen nebo alespoň ohrožen zájem společnosti ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o přestupcích. Žalobce svým stáním nikomu nebránil ve vyjíždění z jiných parkovacích míst nebo projíždění kolem a v současné době již dané místo není označené uvedenou dopravní značkou a lze zde parkovat.
4. Konečně v daném případě měla být použita novější právní úprava příznivější pro žalobce. V průběhu správního řízení došlo k odstranění dopravní značky „žlutá klikatá čára“ (V12a), na což žalobce v průběhu správního řízení opakovaně poukazoval. Odstranění zákazového dopravního značení je dle žalobce ve své podstatě přijetím nové, příznivější právní úpravy, a proto již za jeho porušení nelze trestat. Žalobce dodává, že opatření obecné povahy spočívající ve stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci umístěním dopravní značky nabývá účinnosti jejím umístěním. Smazáním proto pozbývá platnosti a parkovat lze bez omezení. Ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu přímo odkazuje na dopravní značky, kterými je povinen se každý řídit. I dle judikatury

Nejvyššího správního soudu právě umístěním dopravní značky na konkrétní místo dochází ke konkretizaci pravidel (práv a povinností blíže nespecifikovaných účastníků provozu na pozemních komunikacích), vyplývajících z této dopravní značky na konkrétní dopravní situaci, která existuje na daném místě. Žalobce ze všech uvedených důvodů navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za správné a na jeho odůvodnění v podrobnostech odkázal.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
7. Žaloba **není důvodná**.
8. Podle § 93 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), *ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, se kromě náležitostí podle správního řádu uvede popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání*. Smyslem konkrétního vymezení místa přestupku je zejména vyloučení překážky litispendence, dvojího postihu pro týž skutek, vyloučení překážky věci rozhodnuté, určení rozsahu dokazování a zajištění řádného práva na obhajobu.
9. Označení místa spáchání dopravního přestupku ve výroku správního rozhodnutí tak, že správní orgán uvede město a ulici, kde k přestupku mělo dojít, je v naprosté většině případů zcela dostačující. Smyslem požadavků na určitost popisu skutku ve výroku správního rozhodnutí, jak již bylo řečeno, je zabránit dvojímu postihu za týž delikt, případně záměně deliktu s jiným. K tomuto účelu výše uvedená specifikace místa v kombinaci s uvedením času spáchání deliktu zpravidla postačuje (srov. přímo k neoprávněnému stání rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2018, č. j. 6 As 333/2017 – 31).
10. Na specifikaci skutku ve výroku rozhodnutí o přestupku je sice třeba klást přísné nároky, současně se však nemůže jednat o nároky přemrštěné, které by odhlížely od smyslu a účelu přesné specifikace skutku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2013, č. j. 9 As 68/2012 – 23). Určitost místa spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku je tedy třeba hodnotit individuálně s přihlédnutím ke konkrétním skutkovým okolnostem daného případu. Je vždy nutné posoudit, nakolik formulace výroku umožňuje či neumožňuje individualizaci skutku. Důležité je tedy zejména to, zda konkrétní skutkové okolnosti umožňují popis místa spáchání přestupku dostatečně individualizovat, aby nedošlo k záměně s jiným skutkem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2016, č. j. 8 As 25/2016 – 42, body 20 a 21).
11. V nynějším případě krajský soud hodnotí vymezení místa spáchání přestupku formulací „na ulici Pellicova (na dohled objektu na adrese Gorazdova 8) v Brně“ jako dostačující. Jak plyne z mapových podkladů založených ve správním spise, místo spáchání přestupku přímo přiléhá k objektu na adrese Gorazdova 8 (pravoslavnému kostelu). Je tedy postaveno bez důvodných pochybností, že magistrát specifikoval ve výroku rozhodnutí právě toto

místo, a nikoliv jiné místo na ulici Pellicova se značkou „žlutá klikatá čára“, na které by snad teoreticky bylo možné z některé části kostela „dohlédnout“. Jakkoliv není formulace magistrátu zcela precizní, vhodnější objekt, ke kterému by případně bylo možné místo spáchání přestupku vztáhnout, se v daném úseku ulice Pellicova zřejmě nenachází. Z mapových podkladů i fotografií založených ve správním spise vyplývá, že kromě pravoslavného kostela lemuje ulici z jedné strany park a z druhé strany řada garáží.

12. Zbývá dodat, že místo spáchání přestupku je naprosto určitě patrné z fotografií ve správním spise, z mapových podkladů ve správním spise a konečně i žalobce k žalobě dokládá několik vlastních fotografií zachycujících přesně to místo, kde vozidlo stálo. Tím by samozřejmě nemohly být nahrazeny případné nedostatky výroku rozhodnutí, kde musí být místo spáchání přestupku vymezeno (žalobcem odkazované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 – 73). Jak však krajský soud uvedl výše, místo spáchání přestupku bylo vymezeno dostatečně určitě a z dalších podkladů pouze vyplývá, že je nebylo možné zaměnit s jiným.
13. Co se týče žalobcem odkazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2015, č. j. 2 As 111/2015 – 42, ten byl vyneseno ve skutkově zcela specifické situaci, kdy stěžovateli bylo kladeno za vinu, že neuhradil stanovenou cenu za parkování, přičemž v dané ulici existovala vedle sebe jak zpoplatněná, tak i neplacená parkovací místa (obdobně srov. odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2018, č. j. 6 As 333/2017 – 31, bod 7). To je zcela odlišný případ, neboť stání na místě označeném vodorovnou dopravní značkou V12a „žlutá klikatá čára“ je zakázáno všeobecně. Právě na tomto místě žalobce dle fotografií založených ve spise nepochybně stál. Na uvedeném nic nemění ani to, že jinde na Pellicově ulici (a dokonce i v blízkosti pravoslavného kostela na adrese Gorazdova 8) se nacházejí také místa, která touto značkou označena nejsou.
14. Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku nenaplnění materiální stránky přestupku. Podle § 5 zákona o přestupcích *přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin*. Zákon o přestupcích je založen na materiálně-formálním pojetí deliktu – přestupkem je protiprávní společensky škodlivý čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a vykazuje obecné znaky přestupku i znaky konkrétní skutkové podstaty přestupku.
15. V obecné rovině bude naplnění materiálního znaku přestupku splývat s naplněním formálních znaků, a to zejména pokud jde o delikt ohrožovací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2016, č. j. 6 As 187/2016 – 23). Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2012, č. j. 5 As 106/2011 – 81, který navazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008 – 45, jehož se sám žalobce dovolává, rovněž vyplývá, že skutečnost, že zakázaným jednáním nebyla způsobena dopravní nehoda, nedošlo k újmě na zdraví či majetku osob ani k přímému ohrožení osob nebo majetku, sama o sobě, bez dalšího, neznamená, že zakázané jednání není společensky škodlivé.
16. V obvyklých případech, jsou-li naplněny formální znaky skutkové podstaty, dochází k porušení či alespoň ohrožení chráněného zájmu. Chráněný zájem je třeba vnímat z pohledu účastníků provozu na pozemních komunikacích obecně, nikoli pouze z pohledu obviněného. Pravidla provozu na pozemních komunikacích mají zajistit, že všichni

účastníci provozu na pozemních komunikacích se mohou spolehnout na to, že ostatní účastníci se budou chovat určitým způsobem (v souladu s pravidly), a tedy způsobem předvídatelným a přizpůsobit tomu své chování (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2021, č. j. 1 As 170/2019 – 27).

17. Uvedené skutečnosti vyjádřil magistrát jinými slovy na str. 5 – 6 napadeného rozhodnutí, kde se věnoval materiální stránce přestupku. Upozornil na ohrožovací charakter daného přestupku, u něhož dojde zpravidla při naplnění formální stránky také k naplnění materiální stránky, pokud neexistují významné okolnosti takový závěr vylučující, což ovšem v daném případě nenastalo. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že v řízení o přestupku provozovatele vozidla nemusí správní orgán zkoumat materiální znak přestupku, tedy společenskou nebezpečnost, pokud uvede formální znaky přestupku.
18. Závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí jsou s ohledem na výše uvedené nesprávné a je třeba je korigovat. Úvahy o společenské škodlivosti přestupkového jednání jistě nemusí být součástí každého rozhodnutí o přestupku. Pokud se nicméně objeví indicie nasvědčující existenci významných okolností, které by závěr o existenci materiální stránky přestupku v konkrétním případě vylučovaly, případně tímto směrem argumentuje přímo obviněný, měly by tyto skutečnosti nalézt odraz v odůvodnění správního rozhodnutí a správní orgán by se měl společenskou nebezpečností jednání zabývat.
19. Uvedená vada však dle krajského soudu nemá v nynějším případě vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Je tomu tak proto, že magistrát se společenskou nebezpečností jednání zabýval v dostačující míře podrobnosti. Nadto krajský soud neshledal po věcné stránce ve skutečnostech namítaných žalobcem důvody pro vyloučení společenské nebezpečnosti jeho jednání, které spočívalo v neoprávněném stání.
20. Jak je uvedeno výše, zákonem chráněný zájem je nutné vnímat z pohledu účastníků provozu na pozemních komunikacích obecně. Krajský soud je přitom přesvědčen, že k závěru o nedostatku materiální stránky deliktu není dostačující, pokud obviněný své jednání vysvětluje subjektivně vnímanou neúčelností dopravní značky, kterou svým jednáním porušil.
21. Předmětná dopravní značka zakazuje v daném místě stání, ostatní účastníci silničního provozu tedy mohou oprávněně očekávat, že na místě nebudou stát žádná vozidla, která by po delší dobu neumožnila prostor využít například k zastavení nebo jiným manévřům v silničním provozu. Tato obecná úvaha je v nynějším případě podpořena skutečností, že dle fotodokumentace a mapových podkladů se po druhé straně pozemní komunikace nachází souvislá řada garáží a bezprostředně za místem spáchání přestupku se nachází křižovatka. Subjektivní dojem žalobce, že svým jednáním fakticky nikomu nebránil ve vyjíždění a projíždění (což v konkrétní čas spáchání přestupku může být i pravda), proto nemá pro hodnocení materiální stránky deliktu žádný význam. Stejně tak i skutečnost, že místo již není značkou „žlutá klikatá čára“ v současnosti označeno (dle fotografií doložených žalobcem nedošlo k odstranění značky, ale toliko k jejímu zkrácení směrem od křižovatky).
22. Naposledy zmíněná skutečnost nemá žádný význam ani z hlediska povinnosti použít pozdější příznivější právní úpravu ve prospěch pachatele. Správní orgány a rovněž soudy jsou obecně povinny zohlednit změnu nebo zrušení zákona v průběhu řízení, a přihlídnout k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle níž se trestnost činu posoudí a trest ukládá podle právní úpravy, která

nabyla účinnosti až poté, kdy byl trestný čin spáchán, je-li to pro pachatele příznivější. Rovněž podle § 2 odst. 1 zákona o přestupcích se odpovědnost za přestupek posuzuje *podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku (dále jen „pachatel“) příznivější.*

23. Obecné pravidlo přednosti pozdější příznivější úpravy je dáno pro případy, kdy zákonodárce v důsledku např. společenských změn nebo změny v poznání dopadů regulované činnosti přehodnotí potřebu regulace do té míry, že původně stanovenou povinnost zruší, stanoví v jiném (nižším) rozsahu, nebo alespoň sníží trest za případné porušení takové povinnosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2017, č. j. 1 As 208/2016 – 35). Je třeba posoudit to, zda by použití nové právní úpravy jako celku skutečně bylo pro žalobce příznivější v hmotněprávním slova smyslu, tedy buďto tak, že skutek žalobce by nebyl ve světle nové právní úpravy vůbec trestný (ve smyslu správního trestání), nebo by mu podle této nové právní úpravy měl být uložen mírnější trest (např. nižší pokuta).
24. V nynějším případě však k žádné změně právní úpravy v mezidobí nedošlo. Byla pouze odstraněna dopravní značka, která se dle zákona umísťuje na základě opatření obecné povahy. Opatření obecné povahy přitom „nemůže nahrazovat podzákonnou normotvorbu ani nad rámec zákona stanovovat nové povinnosti; slouží toliko ke konkretizaci již existujících povinností, vyplývajících ze zákona, a nikoliv k ukládání nových povinností, které zákon neobsahuje“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, čj. 1 Ao 1/2005 – 98). Žádná povinnost stanovená právními předpisy zrušena nebyla, žalobce se stejně jako ostatní účastníci silničního provozu i nadále musí řídit dopravními značkami tam, kde jsou tyto značky umístěny [žalovaným odkazovaný § 4 písm. c) zákona o silničním provozu].
25. Odstranění dopravní značky proto nepředstavuje změnu právní úpravy ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny a § 2 odst. 1 zákona o přestupcích. Skutečnost, že v určité době po spáchání přestupku došlo ke změně místní úpravy provozu na pozemních komunikacích provedené dopravní značkou, tudíž nemá žádný vliv na odpovědnost za přestupek. Opačný závěr by také *ad absurdum* takřka úplně paralyzoval vynucování dodržování přechodné úpravy na pozemních komunikacích (která se taktéž provádí zejména dopravními značkami), neboť než by byla vyvozena odpovědnost

v přestupkovém řízení (včetně navazujícího přezkumu krajským soudem, který případnou změnu úpravy ve prospěch pachatele také musí zohlednit), bude zpravidla přechodná úprava z povahy věci odstraněna.

V. Závěr a náklady řízení

26. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
27. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 s. ř. s. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

V Brně dne 2. června 2022

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce